

Vlaamse vereniging
tot behoud
van
historische vaartuigen vzw

www.historisch-vaartuig.be

Nieuwsbrief 70, juni 2015

Verantwoordelijke uitgever: Dirk Ramakers

Agenda 2015

- Schout & Schepenenrace
13 juni
Haven Sint-Annaland
- Van Loon Hardzeildagen
18 juli
Veerse Meer
- Havenfeesten Turnhout
15 augustus
Taxandriahaven Turnhout
- Sail Amsterdam
19 t/m 23 augustus
Haven Amsterdam
- Boten- en Scheldewijding
29 augustus
Zates, Branst-Bornem
- OMD/reünie VVBHV
11 t/m 13 september
Portus Ganda Gent
- Weekend op de Helling
12 en 13 september
CNR-loods Tolerant
Rupelmonde
- Scheldefeesten Baasrode
18 t/m 20 september
Baasrode
- Water-rAnt
25 t/m 27 september
Eilandje Antwerpen

Dag allemaal,

'De garnalen zijn te duur.'

Dat is het enige negatieve dat ik eind mei hoorde in de koningin der badsteden. Ik moet iets toegeven. 'Oostende voor Anker' bezocht ik voor het eerst en ik was werkelijk onder de indruk van zoveel schepen in alle vormen en kleuren te zien. Ook onze leden én die van onze zusterverenigingen waren goed vertegenwoordigd. Het was een blij weerzien.

Alle schippers stonden te popelen om aan een nieuw vaarseizoen te beginnen. Het moeten niet de 7 wereldzeeën zijn. De eigen en aangrenzende binnenwateren zijn ook meer dan de moeite.

Als je op onze kanalen en rivieren vaart, vallen er me telkens 2 zaken op. Het eerste is een fenomeen dat ik zelden ergens anders tegenkom. Overal zwaaien er mensen naar de schepen die voorbij varen. Mensen die je niet eens kent. Ze steken zonder veel moeite én met de glimlach hun hand omhoog. Een *goeiendag* doet altijd deugd.

Als je met een oude boot onderweg bent, moet je ook weinig inspanning doen om mensen aan te trekken. Als ze aan een aanlegplaats voorbijkomen, is de kans groot dat je het verhaal van het schip mag doen. Deze kleine ontmoetingen zijn zeker geen verloren tijd. Integendeel. Het wordt ook leuk als de toevallige passant nog een iets meer weet over jouw boot. Verder in deze nieuwsbrief lees je zo'n fijne ervaring van onze webmaster Jan Rutten. Op één of andere manier brengt water mensen bij elkaar.

En dat gaan we in september ook doen tijdens onze VVBHV-reünie in Portus Ganda in Gent. Met of zonder schip, verwachten we jullie midden september voor de tofste bijeenkomst van de vereniging. Ik ben nu al benieuwd welke mensen jullie in de zomer tegen gekomen zullen zijn. Laat de verhalen maar komen.

Oh ja, garnalen zullen er in Portus Ganda niet zijn, wel de lokale neuzen. Dan zijn ze gratis.

Hou jullie goed!

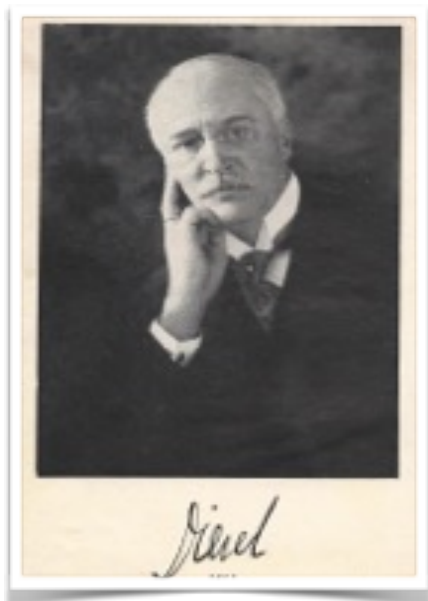
Johan Van Achte

OM TE WETEN

Rudolf Diesel, uitvinder, denker en wereldreiziger

Jean Westerlinck

Rudolf Diesel

Tijdens de recentste Algemene Vergadering in Gent kregen wij een zeer uitgebreide bundel informatie overhandigd over de dieselmotor en Rudolf Diesel, de uitvinder ervan.

Deze informatie werd met veel toewijding verzameld en genoteerd door een voormalig werknemer van de scheepsmotorenfabriek ABC (Gent), meestergast/werkplaatsverantwoordelijke Jean Westerlinck. De toenmalige eigenaars van deze fabriek, de gebroeders Carels, sloten reeds in een prille fase een contract af met Rudolf Diesel om dit type motoren te ontwikkelen en te bouwen.

In Nieuwsbrief 53 (februari 2012) verscheen reeds een artikel over Rudolf Diesel (van W. De Graaf) met interessante informatie over deze wereldberoemde bedenker van de dieselmotor.

Onderstaand artikel (in meerdere afleveringen) mag een mooie aanvulling zijn.

Augsburg, 1870 - 1875

De ontvangst bij Herr Prof. Christoph Barnickel, leraar algebra, driehoeksmeekunde en rekenkunde aan de *Königliche Kreis-Gewerbeschule* (Koninklijke kantonale beroepsschool) te Augsburg was hartelijk. In het begin viel de verandering Rudolf wat tegen. Doordat hij te Parijs in het Frans had schoolgelopen en er thuis Duits gesproken werd, was hij wegens het lange verblijf in het buitenland enigszins vervreemd van de *heimattaa!* Rudolf woonde in de grootstad Parijs en kreeg dus een verfijnde opvoeding, of ondervond op zijn minst de invloed ervan. Zijn medeleerlingen waren Beierse Zwaben en dus bonkige, knoestige kerels die tegen een stootje konden. Het waren zonen van houthakkers, slaggers, boeren. Rudolf paste zich aan en leerde snel correct Duits, dankzij de pleegouders. Ondertussen was de oorlog tussen Duitsland en Frankrijk beslecht. Frankrijk had zich overgegeven en op 28 februari 1871 werd de wapenstilstand gesloten. Gezien hun moeilijke gezinstoestand in Londen, hoopten de ouders ooit naar Parijs te kunnen terugkeren, wat uiteindelijk in juli gebeurde. Rudolf bleef nog jarenlang afhankelijk van zijn pleegouders en om financieel bij te springen gaf hij als 14-jarige bijles in wiskunde! Hij hoopte op een studiebeurs, maar bezat nog steeds de Franse nationaliteit, waardoor dat onmogelijk was. Vader Theodore maakte geen haast om de Duitse nationaliteit voor zijn zoon aan te vragen. Hij hoopte nog altijd dat Rudolf naar Parijs zou terugkeren om het bedrijfje verder te zetten. In de zomer van 1873 maakte Rudolf met glans zijn studies af in de beroepsschool en studeerde verder in de *Industrieschool*, waar hij koos voor de mechanisch-technische richting, want hij wou ingenieur worden. Hier kreeg hij de kans proeven te doen in de labo's scheikunde en

fysica, en om te gaan met gereedschappen en werktuigen om hout en metaal te bewerken. Hier zal hij ook de proefnemingen met de *vuurpomp* gezien hebben.

*Kompressionsfeuerzeug
of vuurpomp*

De vuurpomp is een oud middel om vuur te maken, afkomstig uit Zuidoost-Azië. De vuurpomp is een holle buis die aan één uiteinde dicht is. In de buis komt een zuiger van dezelfde diameter met een O-ring of vetkoord die ervoor zorgt dat er geen lucht ontsnapt tussen de buiswand en de zuiger. Op de stang zit aan het buitenste uiteinde een handvat om er hard te kunnen op drukken of slaan. Het andere uiteinde van de zuiger is voorzien van een holte waarin een lont of tondel wordt geplaatst. Door de snelle compressie bij het (meermaals) indrukken wordt de lucht verhit - net zoals wanneer je een fietsband heftig oppompt en het uiteinde van de pomp merkkelijk warm wordt -, waardoor de lont ontsteekt. De zuiger wordt uit de buis gehaald en de vuzende (smeulende, nvdv.) lont wordt aangewakkerd door te blazen, waarna hiermee vuur kan (aan)gemaakt worden.

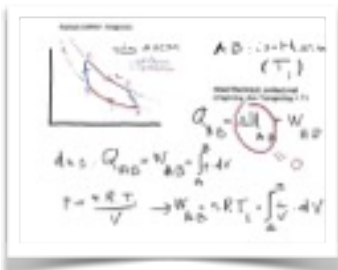
Dankzij de uitmuntende studieresultaten kon Rudolf in zijn tweede leerjaar meedoen aan examens tot het bekomen van een studiebeurs. Hierin slaagde hij met glans, wat hem eveneens een verblijfstoelage opleverde voor het pas opgerichte *Münchener Polytechnicum* en hem uit de financiële problemen hielp. Het overlijden van zijn zus noopte echter een terugkeer naar Parijs, waar vader Theodore hem nogmaals niet meer liet vertrekken. Het was opnieuw de oom, Prof. Barnickel, die hem naar Augsburg terughaalde met de belofte dat hij ervoor zou zorgen dat de rest van de familie ook naar Duitsland kon terugkeren, wat later inderdaad gebeurde.

München, 1875 - 1880

Tijdens zijn studies kreeg Rudolf tyfus, zodat hij de examens niet kon meedoen. Hij studeerde in 1880 af aan het Polytechnicum als de beste. Eén van zijn professoren, Carl von Linde, de uitvinder van de koelkast (1876), had op het technicum een labo en doceerde er thermodynamica (warmteleer). Hij bracht zijn pupillen de theorie van Sadi Carnot bij: "Cyclus van Carnot" (1824) of de "Eerste wet van de warmteleer". *Samengevat: Warmte en mechanische energie kunnen onderling in mekaar omgezet worden, maar niets gaat verloren noch toegevoegd. Alleen de vorm en de toestand verandert. Dit is de "Wet van behoud van energie".*

Hij hamerde er steeds op dat de stoommachine, die toen al een hoge graad van volmaaktheid bereikt had, toch slechts een rendement van 10 à 12% had.

Om dit te illustreren deed hij ludieke proeven met zijn studenten door ze met een blinddoek 10 glazen bier in te laten gieten zonder deze te mogen aanraken. Het weinige bier dat toevallig in de glazen kwam was meestal niet genoeg om één glas te vullen. De rest liep van de tafel af op de grond. "Wat een verspilling!" riep von Linde toen uit. (Bierverspilling in Beieren, dat moet inderdaad zonde geweest zijn!)

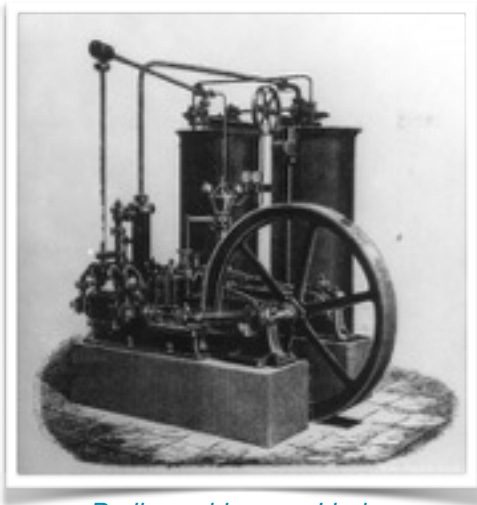
Carnot-cyclus, niet voor doetjes...

Dit spel toonde aanschouwelijk de energieverpilling van de stoommachine aan.

Deze wet bewijst dat, in theorie, warmtemachines rendementen tot 100 % kunnen halen. Een Utopie? Voorlopig wel, alhoewel we vorderingen maken. De moderne dieselmotor haalt een rendement in de buurt van 50%. In samenhang met een warmte-kracht-koppeling (WKK), halen ze meer dan 85 % rendement. In Rudolfs brein gingen al deze theorieën en gedane proefnemingen stormachtig te keer en bepaalden zijn toekomstige uitvindingen.

Op een rijtje:

- De vuurpomp: zelfontbranding.
- Laag rendement van de stoommachine: veel ongebruikte energie.
- Sadi Carnot: theoretisch bewijs dat het beter kan, veel beter.

De ijsmachine van Linde, geproduceerd bij Sulzer

Hij ging op beroepsstage bij Sulzer Engine Works te Winterthur (CH) om zich te vervolmaken en te leren hoe alles werkt. Hij deed dit niet met "witte" boord om maar met "blauwe" werkkledij aan. Eerst werd hij raar bekeken, een ingenieur in overall? Is dit geen spion? De werkleiding gaf hem maar toegang tot enkele afdelingen, waar volgens Rudolf weinig te leren viel. Hij ging dit aanklagen bij de directie, met weinig gehoor als gevolg. Tot hij bepaalde voorstellen deed om de arbeid te verlichten en op een gegeven ogenblik door zijn kordate tussenkomst een arbeidsongeval vermeed. Vanaf dan kreeg hij vrije toegang. De onderdelen voor de koelkasten en ijsmachines van Carl von Linde werden bij Sulzer gemaakt en afgewerkt. Rudolf had de grootste belangstelling voor deze "koude-machines" die de theorie van Sadi Carnot gebruikten. Dit kwam von Linde te weet en nam Rudolf in dienst.

Parijs, 1880 - 1890

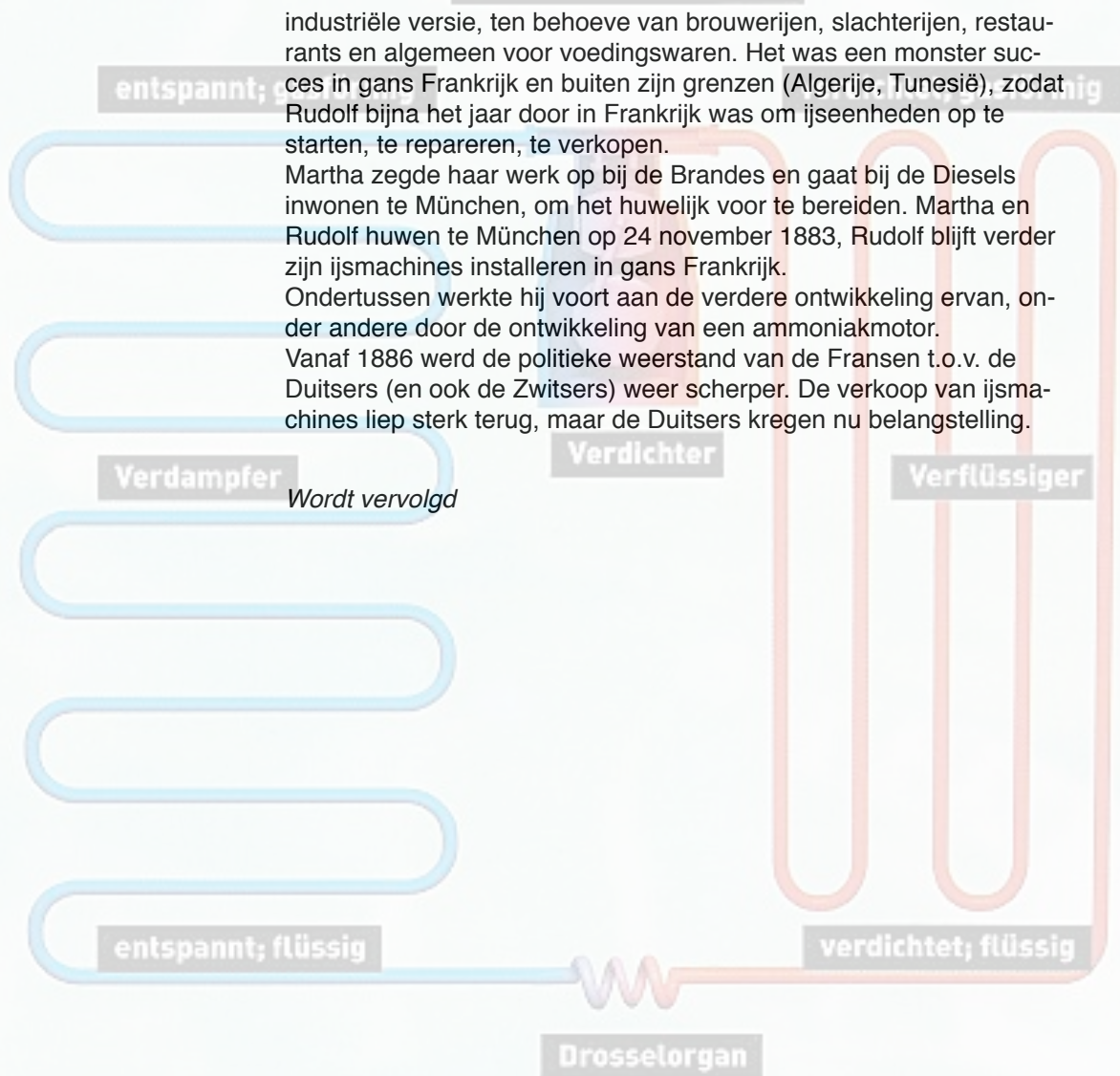
De gedachte om een machine uit te vinden bleef hem maar achtervolgen. Echter zijn kennis en praktische aanleg kwam hem ook te goede in de ijsmachines. Zo haalde hij zijn eerste patent binnen voor het maken van "tafelijs" (dit zijn nu gewoon onze ijsblokjes) in 1881. Het hele ontwerp, opbouw, verkoop, verdeling, inbedrijfstelling stelde von Linde onder Rudolfs verantwoordelijkheid. De Parijzenaars waren wild van de nieuwigheid en in gans Frankrijk werden er in

cafés, restaurants en stationsbuffetten demonstraties gedaan. Op één van zijn bezoeken bij een goeude Duitse familie, De Brandes, die al vele jaren in Parijs verbleven, ontmoette hij de huislerares Martha Flasche. Rudolf werd verliefd.

De Augsburgse Maschinenfabrik werd intussen aangezocht voor de fabricatie en in 1883 zet von Linde de bijval van de "Klareismaschine" om naar een

2 Kältemittelkreislauf

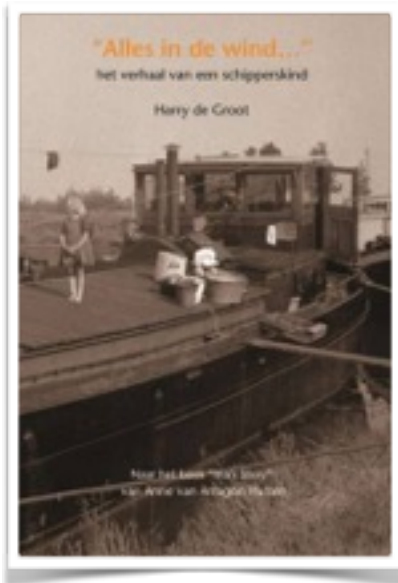

OM TE LEZEN

Alles in de wind...

Jan Rutten

"Alles in de wind" gaat over een schipperskind. De jeugd van Ina Deurwaarder speelde zich af aan boord van de motorspits Orion. Op zevenjarige leeftijd verhuisde ze naar haar grootouders. Na slechts enkele jaren naar school te zijn geweest werd de twaalfjarige Ina teruggehaald naar boord om als oudste kind mee te helpen in de huishouding. Toen was de oorlog inmiddels uitgebroken. Nadat ze hun schip in 1944 noodgedwongen hebben verlaten vond het gezin onderdak in de buurt van Eefde, waar het woonde in een kippen-schuur. In die omgeving leerde Ina haar toekomstige man kennen met wie ze in 1953 naar Canada emigreerde.

Dit boek schetst een beeld van een schippersgezin in crisistijd en de daarop volgende oorlogsjaren. Een ruim tachtigjarige vrouw kijkt terug op haar jeugd, haar worsteling met haar streng orthodoxe opvoeding en de drang naar vrijheid die ze uiteindelijk vond in Canada. De oorspronkelijke Engelse tekst werd vertaald en bewerkt door Harry de Groot.

ISBN: 9789060133330
Afmeting: 17,0 x 24,5 cm
Omvang: 144 pagina's
Auteur: Harry de Groot / Anne van Arragon Hutten
Prijs: € 19,90

OPROEP

Foto's gevraagd

Bestuur - Redactie

Heb je foto's van een evenement, Oostende voor Anker bijvoorbeeld? Bezorg ze ons, dan worden ze op de website geplaatst!
Mail naar: Redactie

AAN DE REIS

Naar Amsterdam

Jan Rutten

"Erika! Erika, kijk daar eens!"
"Een schip."
"Nee, meer rechts!"
"Een boei."
"Verder!"
"Oh, kurkzakken..."

We lagen in Benedensas en een kwartier geleden maakten we los. Mijn onervaren scheepsmaatje had de drie kurkzakken aan de bakboordreling vastgemaakt: de eerste verloren we na 2 minuten - door passanten opgevist en aan boord afgeleverd - en dus nu de volgende twee. De tocht naar Amsterdam zou dus nog wat in petto kunnen hebben...

Benedensas is een heerlijke plek om te vertoeven. Je vindt er rust, natuur en bijna steeds een plekje om 3x24 h te liggen. Het reservaat de Dintelse Gorzen biedt elk seizoen een andere aanblik, steeds verrassend mooi. De Steenbergse Vliet herbergt tevens twee

jachthaventjes, voor wie drinkwater en elektriciteit verwacht. Gisteren gingen we in één ervan water bunkeren, alvorens onze tocht verder te zetten. Een bejaarde man komt aangewaaid.

"Wat voor een schip is dit?" vraagt de vriendelijke oude man.

"Een pakschuit."

"Jaah, die heb ik nog veel zien varen!" "En wat voor motor zit er in?"

"Een Lister..."

"Een *jeepee* vier toch?"

"Ja hoor, een JP4."

Zoals in vele havens ook hier een gepensioneerde schipper die weemoedig terugdenkt aan *die mooie jaren van weleer*.

"Mooi schip, mag ik de motor eens zien?"

Onder het verhaal van een nieuwe knie, heup

en trommelvlies help ik Frans - want dat was me inmiddels meegedeeld - op de korte, steile loopplank. De motor wordt gekeurd, betast en even denk ik dat Frans wil proeven van de druppeltjes olie die her en der aan de motor kleven.

"Die krijg je nooit stuk. Als je haar goed verzorgt natuurlijk."

Het gesprek gaat verder over oliedruk en -verbruik, oude en nieuwe pk's, pakkingen en de nieuwe heup. Frans wordt moe en we zetten ons in de salon. Een uur later help ik Frans de loopplank af, hij glimt van geluk, ... en ik ook.

Wordt vervolgd

MILIEU

Elektriciteit uit golven

Jan Rutten

In Oostende zijn onlangs de eerste testresultaten voorgesteld van een nieuw project waarbij energie uit golven wordt gehaald.

Al ruim vier jaar werkt het bedrijf Laminaria aan de optimalisering van de techniek om energie te putten uit boeien die bewegen op de golven van de zee. De eerste testresultaten met schaalmodellen zijn positief. In het najaar zal het Oostendse bedrijf grotere installaties plaatsen op de Noordzee en voor de kust van Schotland.

Een medewerker vertelt: "Onze Noordzee is ideaal geschikt voor het onderzoek naar deze nieuwe technologie. Eén van de moeilijkste knelpunten is de stormbestendigheid van de systemen. Laminaria werkte daar een oplossing voor uit."

In dit [filmpje](#) wordt meer uitleg gegeven.

UITSTAP

Met de bus door de haven

Hilarische bustour door de haven voor kinderen

De vakantie komt er aan! Tijd om iets met je (klein)kinderen te doen. Maak ze eens warm voor het "bootgebeuren", trek naar de haven en doe een exclusieve kindertrip met de bus.

Wat speelt zich allemaal af in de haven? Wat zit er in die containers? Hoe is het leven aan boord van zo'n reuzenschip?

Dimitri Leue schreef een verhaal bij een dolle rit door de haven begeleid door enkele bijzondere gidsen. Drie gidsen omdat driemaal scheepsrecht is. Deze gidsen laten je "hun" haven zien, horen, voelen en proeven. Vanuit een bus - die geregeld halt houdt op een bijzonder plekje - kom je meer te weten over de haven. Maar soms loopt het helemaal uit de hand...

Plezier gegarandeerd voor groot en klein!

Meer info vind je [hier](#).

SPREUK VAN DE MAAND

*As de vissen koomp boven,
doet ze det um mooi weer te beloven.*

(Uit Noord-Brabant, NL)

BORREL VAN DE MAAND

Broek van Bertha

Jan Rutten

*Over de oorsprong van de naam wil ik
liever niet nadenken, maar een lekker
drankje is het wel.*

1 borrelglas jenever
2 tl citroensap
5 tl grenadine

Meng alles en voeg ijs toe.

KOMBUISWERK

Vegetarische kerrie

Jan Rutten

Er heerst nogal wat verwarring, en dus onenigheid over het gebruik van de woorden *curry* en *kerrie*. Ik hanteer de meest gangbare betekenis: *curry* voor het kruidenmengsel en *kerrie* voor de stoofpot met curry.

Voor de vegetariërs onder ons: onderstaand gerecht is met makkelijk verkrijgbare ingrediënten te bereiden.

Ingrediënten voor 4 personen

750 gram zoetzure appels
250 gram gekookte wortelen in blokjes gesneden
30 gram boter
2 theelepels curry of garam massala
30 gram bloem
5 dl kruidenbouillon
peper, zout
2 eetlepels gemalen kokos *
scheutje room *
100 gram geschaafde amandelen

* Het kokospoeper en de room kan je vervangen door een scheut kokosroom.

Curry is een mengsel van allerlei kruiden, dus er bestaat nogal wat variatie. De voornaamste ingrediënten (van gele curry's) zijn echter steeds:

- gember
- kardemom
- koriander
- kruidnagel
- kummel
- kurkuma (voor de gele kleur)
- komijn
- zwarte peper

Bereidingswijze

Schil de appels, verwijder de klokhuizen en snijd ze in stukjes. Smelt de boter en laat de curry/garam massala erin bruisen tot hij geurt.

Kokosnoot, gemalen kokos of kokosroom, altijd lekker

Voeg de stukjes appels toe en bak ze rondom goudgeel. Roer de bloem er door en voeg beetje bij beetje de bouillon toe tot een gebonden saus ontstaat. Let er op dat je de stukjes appel niet stuk roert. Voeg de wortelen toe. Breng op smaak met peper, zout, kokos/room (of kokosmelk) en voeg de geschaafde amandelen toe.

Lekker met rijst! Je kan er natuurlijk tofu, vlees of vis bij serveren.

Tofu, een sojaproduct

OPROEP

Steunend lid worden

Bestuur

Je kent wellicht mensen die het (historisch) vaargebeuren gunstig gestemd zijn, misschien wel vanwege jouw enthousiasme.

Waarom hen niet vragen om steunend lid te worden van onze vereniging? Wij, en jij, zouden er blij mee zijn...

Steunende leden krijgen, net zoals alle leden, de nieuwsbrieven in de bus.

Meer weten? Klik op [Steunend lid worden](#).

REÛNIE VVBHV

Wees er bij!

Bestuur

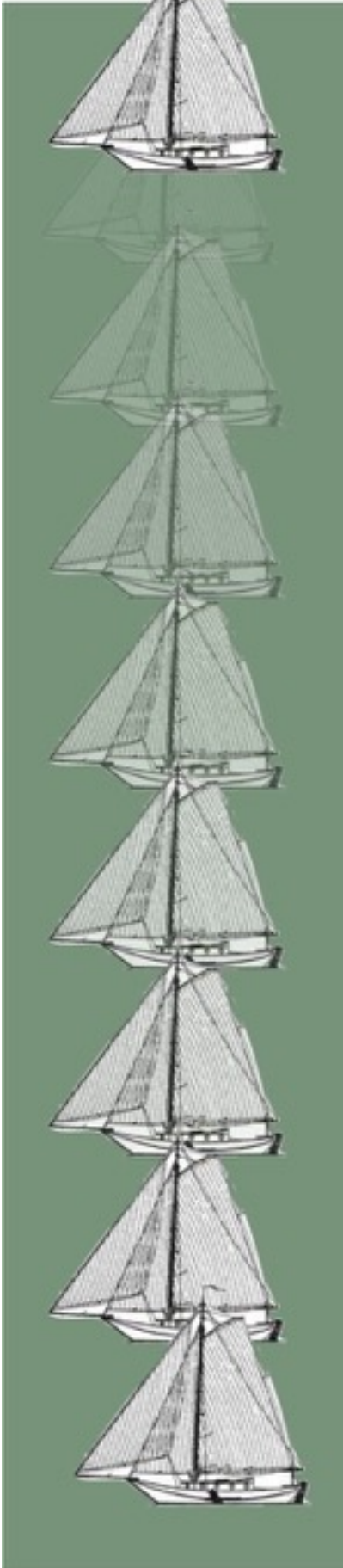

De jaarlijkse clubreunie tijdens de Open Monumentendag vindt plaats tijdens het weekend van zaterdag 12 en zondag 13 september.

Voor deze gezellige bijeenkomst hebben we dit jaar onze vertrouwde plek in Mechelen geruimd voor Portus Ganda in Gent, waar de Schelde en de Leie samenvloeien. We liggen aan de Rodetorenkaai, vlakbij het station 'Gent-Dampoort'.

Op zaterdagmiddag/-avond is er in onze verenigingstent een gratis jazz-optreden georganiseerd door Jazz on the Waterfront.

Meer info krijg je via een afzonderlijke mail.

OESCHAERTIAANTJE

32

Varen, februari 1977

Dichterlijke inleiding (vrij naar Alice Nahon) uit mijn verzameld werk 'Brekende Masten'

't Is goed de eigen mast te strijken
Nog even voor het varen gaan;
Of men van Lokeren naar Breskens
Slechts énen mast heeft stukgedaan
Of
Geen enkele mast heeft laten staan.
(hier mag de lezer dus naar zijn dichterlijke ingesteldheid luisteren en
zelf een verantwoorde keuze maken)
Ik kan er al om lachen, dat is een winstpunt.

Hier volgt ene:

Instructieve Verhandeling over het Vervaardigen van Twee Masten
van elk ongeveer de Helft, Vertrekkende van het Feit dat Men slechts
Eén Mast bezit.

Men neme enen Oeschaert, getuigd ende wel (doet denken aan dat
Hollands recept voor het bereiden van een omelet: men lene een ei
bij de buurman...). Alvorens het zeilseizoen aan te vatten, tuige men
hem propertjes op en de dag vóór dag D (D zijnde de vertrekdag uit
de winterhaven), probere men samen met het jongste beman-
ningslid, zijnde lichtmatroos Piet, de mast naar beneden te krijgen.
Als ingrediënten neme men nog ene strijklank ofte enen sprenkel
ofte enen mastbok, men voege daar een takel met vijf schijven aan
toe en twee of drie toeschouwers die aan wal hun mening onder
stoelen of banken wegmoffelen. Men moge zeker niet vergeten het
weinig verstand dat men heeft, zorgvuldig thuis te laten.

Voor de rest gaat het vanzelf als men vergeet die ingrediënten
samen te voegen : eens dat ie aan 't vallen slaat is er geen houden
aan. Als de mastschaar dan nog precies op de juiste plaats wordt
gesteld, krijgt men als resultaat veel gekraak en weinig mast. En als
Poes dan die avond van haar vergadering terug binnenhuppelt kan
men haar met enige fierheid vragen waar de tweede mast moet wor-
den opgesteld...

Dit alles om te vertellen, dierbare lezeressen, dat de man van mijn
Poes de mast van den Oeschaert heeft gebroken en dat hij het nooit
meer zal doen.

De verstandige (haha) lezer begrijpt nu ook waarom den Oeschaert
niet aanwezig was bij het admiraalzeilen op de Schelde in Antwerpen
enige maanden geleden.

Met dank aan Fernand Van den Keybus

NIEUWE LEDEN

Leugenbank

Type schip:	Schokker
Bouwjaar:	1977
Werk:	Alukom - Bedum (NL)
Gebruik:	Recreatie
Afmetingen:	10,75 m x 3,65 m x 0,80 m
Motor:	4-cilinder Mercedes OM 636 met 34 pk
Materiaal:	Staal

Lijntje-Johanna

Colofon

Bestuur

- Dirk Ramakers, Voorzitter
Wodan
tel 0(032)478 38 38 45
- Lieve Verheyden, Secretaris
Lemsteraak Jonge Sinjoor
tel 0(032)495 32 21 53
- Luc Honsia, Penningmeester
Boeierschuit Ziet Op U Zelve
tel 0(032)495 52 50 72
- Jan Aerts, Bestuurder
Tjalk Maria-Magdalena
- Johan Van Achte, Bestuurder
Bakdekkruiser Alea Jacta
- Jan Rutten, Redactie
Pakschuit Amande

E-mail

info@historisch-vaartuig.be

Website

historisch-vaartuig.be

Facebook

[Historisch Vaartuig](#)

Redactie

[Jan Rutten](#)

Type:	Motorsleepboot
Bouwjaar:	1906
Werk:	Joacobs Huberting te Haarlem (NL)
Gebruik:	Sleepboot
Afmetingen:	15.17m x 4,00m x 1.80m
Motor:	DAF 1160
Materiaal:	Staal

